

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Karpiák Gabriella pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek, dr. Stigrád Beatrix jogtanácsos által képviselt alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság. 2011. február 2. napján meghozott, 31.P.25.272/2009/13. számú ítélete ellen, a felperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a felperes sikertelen fellebbezése folytán a pártfogó ügyvédi díjat, valamint a le nem rótt 198.800 (százkilencvennyolcezer-nyolcszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes módosított keresetében 3.312.800 Ft összegű kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mivel a szám alatti kertes ingatlant nem tudta megvásárolni, azon a tervezett mezőgazdasági tevékenységet nem tudta folytatni, mert az alperes az adatait indokolatlanul továbbította a Központi Hitelinformációs Rendszerbe (KHR), így más pénzintézet az ingatlan megvásárlásához kölcsönt nem nyújtott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a felperes szerződést szept, így eljárásával nem sértett jogszabályt. Hivatkozott arra is, hogy a Békéltető Testület 2008. október 26-án kelt határozatára figyelemmel a felperes adatait a KHR-ből törölte és elengedte a fennálló tartozását kártérítés címén.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. A döntés indokolása szerint a jogosult a Ptk. 302. § b) pontja értelmében késedelembe nem esett, ugyanis az a körülmény, hogy az alperes új képviselőjének nevét - akinek kezeihez a felperesnek kellett volna teljesítenie - nem jelölte meg, nem eshet az alperes terhére, mivel az alperesi üzletszabályzat 7.4. pontja alapján a felperesnek egyéb lehetősége - postai befizetés, ügyfélszolgálati helyen történő befizetés - is volt teljesítésre. Kiemelte, hogy önmagában az alperesi képviselő változásának bejelentésére vonatkozó alperesi kötelezettség elmulasztása nem mentesítette a felperest a Ptk. 523. §-a szerinti kölcsön visszafizetési kötelezettsége alól, amellyel a futamidő lejárta után a felperes mindenképpen késedelembe esett. Az elsőfokú bíróság a felperes fizetési késedelmére tekintettel a KHR-be történő adattovábbítás feltételeit fennállónak találta. Mindezekre figyelemmel a jogosulti késedelem hiányában a felperes kötelezetti késedelme fennállt, így a felperes a Ptk. 303. § (1) bekezdése, illetve Ptk. 339. §-a alapján kártérítést nem követelhet. Rámutatott az ítélet arra is, hogy a felperes nem bizonyította, hogy más banktól a kizárólag azért nem kapott kölcsön, mivel BAR listán szerepelt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben elődlegesen annak megváltoztatásával módosított kereseti kérelmével egyező döntés meghozatalát, másodlagosan az első fokú ítéletnek a Pp. 253. § (2) illetve (3) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására, és határozat hozatalára történő utasítását kérte. Fellebbezése indokául előadta, hogy megítélése szerint az elsőfokú bíróság a Ptk. 302. §-a és a 303. § (3) bekezdésének figyelmen kívül hagyásával jogszabálysértő, iratellenes és tényállásában is felderítetlen ítéletet hozott, és a hiányos tényállásból - a jogosulti késedelem kapcsán - jogilag téves következtetést vont le. Hivatkozott arra, hogy a 2006. január 26. napján és 2006. május 2. napján megkötött kölcsönszerződések 1. pontja szerint a felvett kölcsönök visszafizetésére részletekben 52 héten keresztül, legkésőbb minden hét szombatján készpénzben volt köteles. A szerződések 3. pontja szerint az adós az alperes utasításának megfelelően köteles az esedékes részleteket visszafizetni; a törlesztő részletek beszedéséhez az alperes képviselőt vesz igénybe. Előadta, hogy 2007. január 1. napjáig az üzletszabályzat 6.4. pontja értelmében az aktuális törlesztő részleteket Ö-nak, az alperesi képviselőnek meg fizette. Ezt követően Ö. képviseleti jogosultsága megszűnt, vele az új képviselő nevét az alperes nem közölte, mely eljárásával megsértette az üzletszabályzat 6.1. pontját. Állította: ezen időpontot követően őt az alperesi képviselő nem kereste fel. Utalt az üzletszabályzat 6.4. és 7. pontjára, miszerint amennyiben a hitelező képviselője az ügyféltől nem veszi át a heti törlesztő részletet, úgy azt a következő heti törlesztő részlettel kell egyidejűleg visszafizetni. Kiemelte, hogy egyéb utasítást nem kapott a fizetés módjával kapcsolatban. Megítélése szerint az alperes mulasztásával megvalósította a Ptk. 302. § b) pontjában foglaltakat, tehát a jogosulti késedelem megvalósult, mely a Ptk. 303. § (3) bekezdése alapján a kötelezett egyidejű késedelmét kizárta. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte G. A., G-né tanuk meghallgatását, annak indokát ítéletében nem adta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira tekintettel. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. 302. §-a, a Ptk. 303. §-a, valamint alperesi üzletszabályzat helyes értelmezésével az irányadó jogszabályoknak megfelelő döntést hozott. Felhívta a figyelmet arra, hogy a felperes már 2007. január 1. napja előtt sem tett eleget maradéktalanul fizetési kötelezettségének. Ezt követően pedig az alperesi munkatársak a törlesztő részletek megfizetése során nem jártak eredménnyel. Kiemelte, hogy az üzletszabályzat 7.4. pontja értelmében a törlesztő részleteket a felperes egyéb módon is megfizethette volna. Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy a jogosult a képviselője személyében bekövetkezett változás bejelentésének elmulasztásával nem eset késedelembe

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálása szempontjából a releváns tényállást helyesen állapította meg, és abból helyes jogkövetkeztetésre jutott. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével teljes mértékben, míg annak indokaival túlnyomó részben egyet ért.

A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki:

A Ptk. 302. § b) pontja szerint a jogosult késedelembe esik, ha elmulasztja azokat az intézkedéseket, vagy nyilatkozatokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a kötelezett megfelelően teljesíteni tudjon.

Helyesen hivatkozott fellebbezésében a felperes arra, hogy a peres felek által megkötött kölcsönszerződések 1. pontja szerint az alperes a törlesztő részleteket 52 héten keresztül, de legkésőbb minden hét szombatján, heti részletekben készpénzben fizeti meg a felperes részére. A felperes vállalta a kölcsönszerződések 3. és 5. pontjában, hogy az alperes utasításainak megfelelően, szerződés szerinti időben fizeti meg minden heti részletét a felperes képviselőjének. Nem vitás az sem, hogy az alperes megszegte saját üzletszabályzatának 6.5. pontjában foglaltakat, mivel nem közölte a felperessel az új képviselőjének nevét. Ezzel nem csupán a saját üzletszabályzatában foglaltakat szegte meg, hanem megsértette a Ptk. 277. § (4) bekezdésében foglalt együttműködési kötelezettségét is. Hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy kizárólag a fenti szerződéses pont (6.5.) alperes részéről történő megszegése önmagában semmiképpen nem eredményezheti a jogosult késedelmének a Ptk. 302. § b) pontja szerinti beálltát. Ennél fogva a felperes nem hivatkozhat alappal a Ptk. 303. §-ában írt jogkövetkezményekre sem.

Az alperes rész szerződésszegése nem zárta el a felperest a kölcsönszerződésekben meghatározott idejű és mértékű fizetési kötelezettségének teljesítése elől, ugyanis az alperesi üzletszabályzat 7.4. pontja b-c) pontjai értelmében a felperes a heti törlesztő részletek visszafizetését az ügyfélforgalom

számára nyitva álló alperesi helyiségben vagy postai készpénz-átutalási megbízással is teljesíthette volna.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság az alperes által csatolt kimutatás felhasználásával, hogy már az alperesi képviselőváltáskor, azaz 2007. januárjában az addig felhalmozott felperesi lejárt tartozás összege alapján is jogszabálysértés nélkül továbbíthatta volna a felperes adatait a KHR-be, függetlenül a saját részbeni szerződésszegésétől.

Tekintettel arra, hogy a felperes által állított kár, és az alperes részbeni szerződésszegése között ok-okozati összefüggés nem áll fenn, így a kárkötelem Ptk 339. § (1) bekezdése szerinti egyik eleme hiányzik, ezért az elsőfokú bíróság szükségtelenül vizsgálta a további kérelemek esetleges fennállását.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes köteles a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes fellebbezési eljárási perkölségének megfizetésére.

Az alperest képviselő jogtanácsos munkadíját 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alkalmazásával állapította meg, melyet a (6) bekezdés értelmében a kifejtett tevékenységre figyelemmel mérsékelte.

, 2011. június 28.

. Németh László s. k.

a tanács elnöke

. Molnár Ágnes s. k.

előadó bíró

. Merőtey Anikó s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

Gosztola Edit Erzsébet

tisztviselő